

завинаги ми се запечатаха въ
памятьта:

Свободата не ще екзархъ,
иска Караджата . . .

Забравихъ да поема дъхъ.
Помжчихъ се да доловя още
нѣколко думи и добре не мо-
жахъ да разбера, дали гоститѣ
или селскитѣ брѣстове и топо-
ли повтаряха:

Хей, хей, хей, гледа къмъ
Балкана!

Ура. ура, ура, гледа къмъ
Балкана!

Тази пѣсень бѣше първата
пѣсень на бунта. Нѣколко го-
дини по-късно избухна Преоб-
раженското въстание и изъ-
нивитѣ на златна Тракия се
пролѣ священата кръвъ на бъл-
гарина въ името на свободата.

Конст. Н. Петкановъ

КОЛЕДНИ НАРОДНИ ПѢСНИ

1.

Зазвѣнте ми звѣнче,
дане ле, мой Коледо,
въ зелено трѣне.
Не ми било звѣнче,
най ми било, дане,
лудо момиченце —
съ жълти гривни: тинъ-тинъ!
съ жълти чехли: тропъ-тропъ!
съ бѣли менци: зънъ-зънъ!

2.

Ой Коледо, мой Коледо,
чехли тропатъ, гривни пѣятъ:
„Стани, стани, стопанино,
овцетѣ сж изягнили —
мжжкитѣ сж виторожки,
женскитѣ сж бѣлоножки!